

[Kirkeministeren]

De blev i 1981 drøftet i et udvalg, der er nedsat i Kirkeministeriet med repræsentanter for de berørte organisationer. Baggrunden var, at man havde konstateret, at arbejdsmiljølovgivningens regler med hensyn til velfærdsforanstaltninger kun var fulgt meget få steder.

Efter indstilling fra udvalget og med Direktoratet for Arbejdstilsynets tilslutning udsendte Kirkeministeriet den 26. april 1982 et cirkulære om afholdelse af ekstraordinære provstesyn vedrørende arbejdsmiljømæssige forhold på landsbykirkegårde. Cirkulærets formål var dels at skabe et overblik over de bestående forhold, dels at tilkendegive, hvad der som minimum måtte tilstræbes af velfærdsforanstaltninger med hensyn til omklædnings- og garderobeforhold, vaskemuligheder, toiletforhold og opholds- og spiserum.

På grundlag af synsrapporterne opgjorde ministeriet i 1984, at en etablering af minimumskravene i førnævnte cirkulære ville medføre en udgift for folkekirken af størrelsesordenen mindst 100 mio. kr. Under hensyn til det umulige i at afholde en sådan udgift på én gang optog Kirkeministeriet forhandling med organisationerne og Direktoratet for Arbejdstilsynet om etablering af en overgangsordning. Forhandlingerne resulterede i, at der ved Kirkeministeriets cirkulære af 15. maj 1985 om iværksættelse af arbejdsmiljømæssige foranstaltninger på landsbykirkegårde blev adgang til at fordele arbejderne over en årrække, således at de som hovedregel skal være afsluttet inden udgangen af 1990. Det blev i den forbindelse aftalt med Direktoratet for Arbejdstilsynet, at de lokale kredse i perioden indtil 1990 ikke afgiver påbud, medmindre forholdene kan karakteriseres som helt uacceptable. Jeg har kendskab til ét tilfælde, hvor dette er sket.

Cirkulæret giver udtrykkeligt muligheder for dispensationer. For det første kan man søge Arbejdstilsynets lokale kreds om forlængelse af tidsperioden ud over 1990, hvis økonomiske grunde gør det umuligt at gennemføre arbejderne inden dette tidspunkt. For det andet kan menighedsråd ved kirker, hvor fredningsmæssige, bygningsmæssige eller æstetiske hensyn gør det umuligt eller urimeligt at opfylde kravene, optage forhandling med Arbejdstilsynets lokale kreds og de lokale bygningsmyndigheder med henblik på at finde en hensigtsmæssig løsning.

I begge situationer gælder, at menighedsrådet, hvis ansøgningen afslås eller en rimelig løsning ikke kan findes, kan overlade til Kirkeministeriet at anke tilsynskredsens afgørelse og at forhandle med Direktoratet for Arbejdstilsynet.

Siden udsendelsen af cirkulæret den 15. maj 1985 har ministeriet kun fået forelagt en enkelt sag, hvor man ikke lokalt kunne opnå enighed. Dette tager jeg som udtryk for, at ordningen stort set fungerer tilfredsstillende, og at man lokalt tilpasser sig på fornuftig vis. Man må nemlig ikke glemme, at karakteren af gravernes arbejde gør, at det er et aldeles rimeligt krav, at der på kirkegårde findes acceptable arbejdsmiljømæssige forhold.

Spm. nr. S 610

Til *trafikministeren* (16/2 88) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til at lade »M/F Sjælland« blive museumsskib med hjemhavn i Korsør?«

Begrundelse

Hvis der bygges en fast forbindelse over Storbælt, som medfører, at færgerne forsvinder fra Korsør, har det fra flere sider været anført, at »M/F Sjælland« ville være udmærket som museumsskib for tiden med færgfart i Danmark.

Svar (23/2 88):

Trafikministeren (Nør Christensen):

Med henblik på at bevare »M/F Sjælland« som museumsskib har DSB påbegyndt restaureringen af færgen. Restaureringen bliver foretaget på en sådan måde, at færgen bliver fleksibel, hvilket betyder, at færgen kan flyttes.

Færgen påregnes således med mellemrum flyttet fra én by til en anden. Korsør er en interessant mulighed og vil indgå i det videre planlægningsarbejde. I den første periode er færgen planlagt placeret i Københavns Havn.

Spm. nr. S 611

Til *udenrigsministeren* (16/2 88) af:

Birgitte Husmark (SF):